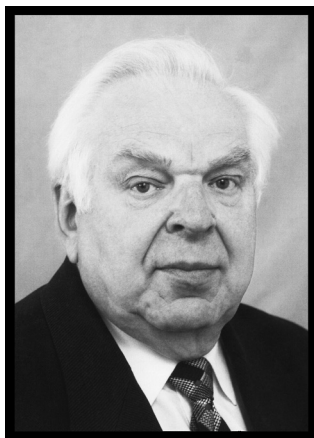

ВТРАТИ НАУКИ**ПАМ'ЯТІ І.Ю. ЛЕВИЦЬКОГО**

24 листопада 2013 р. пішов із життя відомий український картограф, доктор географічних наук, заслужений діяч науки і техніки України, заслужений професор Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна **Іван Юрійович Левицький**.

Народився Іван Юрійович 7 липня 1932 р. на Житомирщині, в с. Селець Народицького району. В 1955 р. закінчив Харківський сільськогосподарський інститут імені В.В. Докучаєва, отримавши фах інженера землевпорядника, та розпочав трудову діяльність викладачем Житомирського технікуму землевпорядкування. У 1957 р. вступив до аспірантури названого інституту, по закінченні якої працював у ньому впродовж 22 років (у 1974-1979 – завідувач кафедри). У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію, у 1973 р. – докторську, з 1976 р. – професор.

На початку 1979 р. І.Ю. Левицького запросили на посаду професора кафедри фізичної географії і картографії Харківського державного університету, а в 1989 р. обрали завідувачем, очолював її 29 років. Під його керівництвом майже всі нинішні співробітники кафедри отримали путівку в науку – стали магістрами, кандидатами, докторами наук.

Енергія та працездатність Івана Юрійовича вражаючі. Про це свідчить широкий спектр його напрацювань: фундатор Харківської картографічної наукової школи; автор теорії комплексного сільськогосподарського картографування; зробив значний внесок у становлення наукових засад еколого-природоохоронного картографування; за його науковим керівництвом створено перший шкільно-краєзнавчий атлас Харківщини (виданий в 1993 р.) в українськомовному і російськомовному варіантах; автор нормативних навчальних програм з геодезії, топографії, картографії та землеустрою для географічних та землевпорядних факультетів.

Він є автором і співавтором значної кількості підручників, навчальних посібників, методичних вказівок, найвідоміші з них – “Геодезія с основами землеустрою” (1977), тритомний науково-довідковий посібник з еколого-природоохоронного картографування (1986-1989), серія еколого-природоохоронних карт адміністративної області і великого промислового центру (1988-1990), “Решение задач по географическим картам” (1996), “Російсько-український картографічний словник” (1997) та інші.

Під його керівництвом розроблено ряд нових типів картографічних творів, він є ініціатором соціологічних досліджень в картографії.

Всього у доробку вченого, дослідника, педагога понад 350 публікацій.

У 1992 р. очолюваній І.Ю. Левицьким кафедрі надано статус опорної (методичного центру) з дисциплін картографо-топографічного циклу для університетів, які входять до Євразійської асоціації. Він започаткував щорічне проведення на кафедрі науково-методичних семінарів з проблем безперервної географічної освіти та картографії за участю науковців, педагогів, вчителів та виробничників.

Іван Юрійович підтримував тісні зв'язки з Інститутом географії НАН України, зокрема з відділом картографії, організував на його базі проведення практики студентів Харківського університету; був членом Координаційної ради Національного атласу України, членом редколегії «Українського географічного журналу».

Один із життєвих девізів Івана Юрійовича: “До своїх учнів слід відноситись, як до своїх дітей”, і тисячі студентів, яких він навчав, і десятки його учнів в Україні, Росії, Узбекистані, Молдові, Вірменії, Азербайджані, В'єтнамі, Йорданії, Польщі відчули це на собі – він був не тільки вимогливим і принциповим керівником, а й порадником і другом, одним словом –УЧИТЕЛЕМ.

Світла згадка про Івана Юрійовича Левицького збережеться в пам'яті колег, учнів, а його започаткування продовжаться в їх життєвій позиції та добрих справах.

*Колектив геолого-географічного та екологічного факультетів
Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна*

Колектив Інституту географії НАН України

Редколегія «Українського географічного журналу»